

aldeles uudholdelig for de Fiskere, der søge Esbjerg. Som Havnen er, umuliggør den den kraftige Udvikling af Vesterhavsfiskeriet, som der kunde være Tale om paa denne Plads. Men paa den anden Side have de i Esbjerg, som beskæftige sig med Fiskeri, saavel Redere som Fiskere, i Tilid til, at man endelig en Gang maa faa en bedre og mere fyldstgørende Havn dernede, anskaffet et betydeligt Antal af Fiskerifartøjer. Desuden søges Havnen af en Mængde Fiskerifartøjer, som kommer fra den øvrige Del af Landet, og man er forberedt paa en betydelig Udvidelse af Fiskeriet, idet der allerede til Sildefiskeriet er indkøbt et Par Dampere, og en Del Kuttere ere bestemte til Linefiskeri oppe under Island. Det er Fiskeriet efter Sild, Kabliu og Makrel i Vesterhavet og Nord-Atlanten, der har Betingelse for at udvikle sig rigt og fyldigt. Saafremt der er en Fiskerihavn, som Fiskerne kunne søge til og gaa ud fra, og omkring hvilken de kunne bygge alle de nødvendige Indretninger, som maa følge med et udviklet Fiskeri.

Den Plads, som Lovforslaget anviser Fiskerihavnen, er ved Siden af den nuværende alt for lille Fiskerihavn, men alle Fiskerne bede om, at den maa komme ud vester paa, ud mod Sejlløbet, ud mod det friske Vand. Saavel Fiskerne som Fiskerirederne de og handlende forlange, at Havnen maa blive lagt derud, fordi de mene, at den nuværende Plads er aldeles utilfredsstillende. Det gælder naturligvis om, at der bliver taget fat i en nær Fremtid, thi Forholdene ere, som sagt, uholdbare. Hvis man lægger Havnen ud, hvor Fiskerne ønske den, henimod de gamle Strandbyjorder, er der ingen Tvivl om, at man vil faa en saa udmærket og fortrinlig Fiskerihavn, som man kan ønske sig, og saa billig en Fiskerihavn, som intet andet Sted paa Vestkysten. Der er paa Lovforslaget forlangt en Bevilling for i Aar paa 10,000 Kr.; den bør ubetinget anvendes paa Fiskerihavnen. Saafremt det gøres, og der tages fat paa at bygge den, vil der være Tid nok for Havneingeniøren til at udarbejde Forslag, om det ønskes, til en ny Trafikhavn mod Vest, de ville naturligt supplere hinanden. I det Øjeblik, vi lægge Fiskerihavnen derude, hvor alle Fiskerne ønske den, vil den komme til at danne en naturlig Afslutning for en kommende vestlig Trafikhavn. Dens østlige eller søndre Kaj eller Mole vil danne den vestlige Grænse for Trafikhavnen.

Som sagt, alle Mennesker fraraade at bygge den ny Fiskerihavn ved Siden af den nuværende. Gennemføres det her foreliggende Forslag, vil Fiskerihavnen, saa snart den er færdig, vise sig paa ny at være for lille, thi der er ikke Tvivl om, at med den Udvikling, Fiskeriet nu har begyndt at tage, vil der i Løbet af faa Aar behøves en Havn, som kan rumme 3—400 Fiskerifartøjer og Fiskeridampere. — Saa vil det være nødvendigt, hvis man følger Vandbygningsdirektørens Plan, om faa Aar igen at lægge et nyt Areal til ved Siden af det, der benyttes nu, og det vil blive langt dyrere, end hvis vi straks lægge Fiskerihavnen derud, hvor alle interesserede ønske den. Blandt andet er det at indvende mod den nuværende Fiskerihavn — og det vil vise sig i endnu yderligere Grad at være Tilfældet ved fremtidige Tilbygninger paa det Sted —, at Vandet er stillestaaende, og at det afsætter Mudder, saa Fiskene dø. Fiskerne og Fiskehandlerne paastaa, at det har sin Grund i, at Havnen ligger, hvor den ligger, og det kan ikke nytte, at Vandbygningsdirektøren herimod anfører, at Dødeligheden blandt Fiskene udelukkende skyldes den Omstændighed, at Fiskerne kaste døde Fisk og Indvolde over Bord i Havnen. Jeg fremhævede i Gaar, at hvis man bygger Fiskerihavnen der, hvor det foreslaas i Lovforslaget, er det et skæbnesvangert Skridt, thi skulde det vise sig, at den foreslaaede Østhavn ikke tilfredsstillende i Længden, er man afskaaren fra — naar man da ikke vil anvende betydelige Omkostninger paa en Ombygning — at lægge en Trafikhavn ud mod Vest. Hvis man derimod straks lægger Fiskerihavnen derud, hvor det ønskes, og som det er udtalt i det Andragende, der fornylig er indleveret til den højtærede Minister, har man ikke, selv om man bygger Trafikhavnen mod Øst, og den viser sig ufyldstgørende, afskaaret sig Muligheden for at udvide den mod Vest.

Til de Ulemper, der følge med at bygge paa det Sted, hvor det nuværende Havneanlæg er, kommer desuden, at der, saa længe Ombygningen finder Sted, lægges Handel, Skibsfart og Fiskeri betydelige Hindringer i Vejen. Det er netop paa de Steder, hvor Handelen og Skibsfarten holde til, man vil bygge, det er der, alt Arbejdet skal foregaa, al Nedrivning af det gamle skal foretages, og det ny bygges op. Hvis man derimod bygger